

կանք, եւ ասէն ցկայսրն՝ եթէ յաւտար եւ ի հեռաստան երկրէ վասն որոյ յղեալ զդոսա հզար թագաւորի, եւ մեծի Տեառն հրեշտակք են, մի՛ ինչ լիցի դոցա վնաս ի մենջ. եթէ ոչ, մեծ պատերազմ յառնելոց է ընդ մեզ եւ ընդ մեծ թագաւորն Հայոց, եւ մեծ թշնամութիւն ի մեջ անգանելոց է. զի ոչ եթէ նորա բանիւ մանուկն կեայր կամ մեռանէր: 67 Եւ թեպէտ այսպիսի բազում ինչ ասէին, ոչ կարէին զսրտմտութիւն բարկութեանն շիջուցանել զթագաւորին:

68 Ապա իբրեւ յանինարին մտանէին իրքն, եւ պնդեալ յամառէին ամենայն բազմութիւնքն՝ զի մի՛ զայրն սպանցէ, ապա ուրեմն հազիւ հազիւ կարացին իւր զաւրքն ի հաւան ածել զթագաւորն՝ այնչափ առնել, գոնեայ մի՛ սպանցէ: 69 Բայց սակայն արձակել տալ ոչ կարացին. այլ արկին յայն չափս, զի աքսորեցի միայն: 70 Չի այսպէս մեծապէս ճգնեալ խորհեցան իմաստունքն, զի առ գամ միայն աքսորելովն ապրեցի գոնեայ, ապա առ յապա դարձ լիցի առնն, զի մի՛ ի խռովութիւն եւ ի պատերազմ ի մեջ թագաւորութեանցն երկոցունց լինիցի: 71 Չի ասէին. Ոչ երբեք ուրեք եղեալ է, ոչ ի մեջ թշնամեաց ուրեք, եւ ոչ ի մեջ պատերազմի թարմատար հրեշտակաց ինչ կալելկապ եւ ոչ բանք, թող թէ մահ. զի ոչ երբեք ուրեք ի հնոց ժամանակաց հետէ, թող թէ այր մեծ եւ աւագ եւ աշխարհի միոյ զլուխ: 72 Չի թագաւորն դոցա աշխարհին եւ դա, որպէս ասէն, ընդ մի համար են. եւ ասէն՝ թէ աշխարհն այն, ուստի դոցա եկեալ են, սիրեն զայրո՞ զայր. եւ երեւելի է դա անդ: 73 Եւ որպէս ետուն զրոյց որք ընդ նմա եկեալ էին, թէ ազգակից համարին զսա եւ մերձաւոր թագաւորին. եւ իւրեանց աշխարհն սիրեն զայրո՞ զայր:

74 Իսկ թագաւորն տայր նոցա պատասխանի. Բարիոք ասացէք՝ եթէ այդ այդպէս իցէ, ով արք իմաստունք. զի եթէ տէր նորա տուեալ էր ինձ ի ձեռն նորա զանարգութեան թշնամանս, ոչ գոյր նորա մեղ դնել բանքերին, եւ ոչ պատիժ եւ ոչ բանք: 75 Իսկ նա իւրովք կամաւք թշնամանեաց զիս, եւ իւրովք կամաւք եղեւ երաշխաւոր մահու որդոյն իմոյ. եւ ասաց՝ բայ ես իսկ սպանի զնա: 76 Իսկ եթէ նորա թագաւորն զնա առ սեր յղեաց, նա եկն կոտորել զմեզ, վասն այսորիկ առ իւր թագաւորն իսկ է վնասակար: 77 Բայց փոխանակ զի ինքն անձամբ զանձն իւր կալաւ, պարտ ինչ է այնմ իմիք. ես ինձէն գիտեմ թէ չեղեւ ի նմանէ, մահապարտ է:

78 Ապա ոչ ինչ անսաց նոցա թագաւորն, այլ հրաման ետ աքսորել զերանելին Ներսէս, եւ տանել ընկենուզ զնա ի կղզի մի ի ծովուն մեծի, յայնպիսի յանապատ տեղի՝ ուր ոչ մարդ կայցէ, եւ ոչ ջուր ըմպելոյ, եւ ոչ կերակուր. բայց սոսկ միայն անապատ իցէ, զի սովամահ սատակեցցէ զնա: 79 Եւ ժողովեալ զամենայն իւրոյ իշխանութեանն քաղաքաց զամենայն որթողոքս զեպիսկոպոսս զերիցունս զսարկաւագունս, որ միանգամ յուղղութեանն էին եւ ի հաւատս. եւ մեծ ժողով առ հասարակ իշխանութեանն ժողովեցան: 80 Եւ խաւսէր ընդ նոսա, զի ամենեքեան յանձն առցեն դառնալ ի խոտորութեան